

dem en ekstra gang. Men ellers må princippet altså være, at de, der har opført sig mindre hensigtsmæssigt, selv må betale, hvis de har opført sig mindre hensigtsmæssigt.

Hvis de ikke har udgiftsført indekstillaegge-
ne, eller hvis de har haft for lave afskrivninger,
eller hvis de har optaget for kort lån i forhold til
den tid, hvor tingene kan stå, eller hvis de har
haft for høje administrationsomkostninger eller
driftsomkostninger, så er det noget, som folk
selv har besluttet sig for, eller som folk selv ikke
har gjort noget ved.

Der må vi altså sige, at vi nok skal stå for det,
som er uforskyldt, det hæfter vi for, og det ved-
kender vi os vores ansvar for. Men for det, som
er selvforskyldt, er det altså sådan, at der må al-
mindelige mennesker påtage sig ansvaret for
det, de selv beslutter sig for.

Så er det også værd at bemærke, at vi, når vi
taler om oliereferencen 16.600 kr. for et hus på
130 kvadratmeter, så har vi et gennemsnit. Der
er mange almindelige forbrugere med oliefor-
der har en betydelig højere betaling. Det her er
et gennemsnit. Og så lige pludselig siger vi, at
alle barmarksværker skal være under gennem-
snittet. Det vil sige, at vi i realiteten siger, at det
skal være meget billigere med barmarksværker
end med oliereferencen. Det synes jeg da er tan-
kevækkende.

Så vil jeg sige, at der med hensyn til spørgs-
målet om ansvarsplacering er tre kritikpunkter.
Der er det, at Finansudvalgets aktstykke ikke i
tilstrækkelig grad fik beskrevet usikkerheden
om støttebehovet, som der står i Statsrevisora-
tets beretning.

Så er der det om, at ministeriet – og læg nu
mærke til, hvad jeg siger – i 1990 ikke sørgede
for at udarbejde en vejledning til kommunerne
om beregning af følsomhedsanalyser og sel-
skabsøkonomiske risici. Læg mærke til, at der er
vi tilbage til dengang, da vi var i regering, så lad
være med at sige, at vi løber fra noget, og at det
her er en kamp mellem to partier.

Og så kritiserer man, at der ikke var en klar
opgavefordeling.

Med hensyn til barmarksværkerne mener jeg,
at man først og fremmest skal klandre tiden og
udviklingen. Det gik jo godt indtil 1998. Da lå 90
pct. af barmarksværkerne under oliereferencen.
Så stiger gassen, og elektriciteten stiger ikke, og
så går det galt. Og så går vi altså ind og retter
tingene op.

Men nu skal vi også til at slippe det løs. Nu
kommer liberaliseringen, så man kan pulje sine

gaskøb; man kan indgå drifts- og administrati-
onsfællesskaber; eller man kan lade sig opkøbe.
Nu kommer der en hel masse muligheder. Man
kunne jo også sagsøge nogle rådgivende ingeni-
ørfirmaer for at have vejledt forkert. Man kunne
snakke med kommunerne.

Jeg synes, at vi, når vi først har fået den be-
regne langsigtede varmepris på plads, er nået
hovedparten af vejen.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg har medfølelse
med de mennesker, som har været kørt igennem
den her turbulente tid. Det har ikke været nemt.

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg kan godt lide fru Helga Moos. Hun lider
ikke af hukommelsestab i forbindelse med, hvad
hun var med til før valget og under en tidligere
regering. Jeg synes, der var en fin tone af med-
ansvar og fælles ansvar også for at finde løsnin-
ger, og jeg kunne også godt lide hendes præcise-
ring af alle de fejl, der er sket på det lokale plan,
herunder også de rådgivende ingeniører osv.,
der har deltaget i det.

Jeg kan også godt forstå hendes synspunkt
om, at man også må tage et lokalt ansvar, men
problemet er bare, at nogle mennesker er kom-
met ulykkeligt og uhyggeligt i klemme. Det er
de mennesker, vi skal hjælpe. Det er dem, vi har
prøvet at hjælpe allerede med et beløb i nærhe-
den af 0,5 mia. kr. plus afgiftslettelser osv. Men
jeg frygter, at der stadig væk er mennesker, som
i forbindelse med den kommende fyringssæson
kommer alvorligt i klemme.

Derfor er mit spørgsmål: Skulle fru Helga
Moos' lille åbning forstås på den måde, at der
også hos Venstre var en vilje til, ligesom der er
hos os, at se på disse mennesker, der ulykkeligt
og uden egen skyld er kommet i klemme?

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Det, der får mig herop, er ordet selvforskyldt.

De forbrugere, som får varme fra barmarks-
værkerne, kan ikke forstå, at det kan være selv-
forskyldt. Jeg er også meget i tvivl om det, for
hvad ligger der i selvforskyldt? Er det de besty-
relser, som har ladet være med at sætte prisen
op, fordi man har ventet på at få de 85 mio. kr.,
som det tog 16 måneder at få igennem? Er det
der, det er selvforskyldt?

Så vil jeg også gerne spørge fru Helga Moos:
Er fru Helga Moos så sikker på, at gennemsnits-